

er jo bekendt, at med Hensyn til Færdselen paa Gader, og Fortouge er der en ganske overordentlig stor Forskjel, enten man passerer en Gade her eller i Provindsen. — Hvad jeg har foreslaaet til § 5, er næsten det samme; det handler om Porte, Døre og Vinduer, naar de aabnes udad; hvad der kan siges om det Forslag, jeg har stillet til den ene Paragraph, kan ogsaa siges om det, der af mig er stillet til den anden Paragraph, da det i alt Væsentligt falder sammen og meget godt kan omtales i Forening, da begge Dele foreligge. Jeg skal, idet jeg tillader mig at anbefale Forslagene til det høitærede Things Antagelse, kun tilføje, at jeg er anmodet af en meget agtet Borger i Provindserne om at stille disse Forslag. Han har nemlig troet, at det er en Imødekommen mod Borgerne, som ikke kunde medføre væsentligt Besvær eller Skade, og da jeg aldeles samstemmet med ham dert, er dette Grunden til, at jeg har stillet disse Forslag.

Tessen: Jeg kunde meget ønske, at man vilde gennemsee det oprindelige Lovforslag, som blev forelagt af Regjeringen, og sammenholde det med den Rest, der er kommen til os fra Landstthinget, saa vilde man see, til hvilket Minimum man har reduceret de Fordringer, som ere stillede af Hensyn til Brandstikkerhed, Sundhed og almindelig Bequemmelighed. Jeg troer, at man dog maaskee derved vilde faae nogen Tilbøielighed til at holde paa Forslaget saaledes, som det er kommet fra Landstthinget, og jeg frygter for, at dersom man yderligere — end allerede er skeet — reducerede det ved det Forslag, som nu foreligger fra Folkethingets Udvalg, vilde det være meget tvivlsomt, om det endelig vilde være nogen Binding at ere

holde det. — Der er allerede, saaledes som Udstøket nu foreligger, i § 2 en Bestemmelse, som vil medføre, veels at hele den øvrige Deel af § 2 vil blive overflødig, veels at denne Bestemmelse vil tilintetgjøre den Bestræbelse, der i mange Kjøbstæder i flere Aar har været rettet paa at gjøre Gaderne mere regelmæssige og bequemmere for Færdselen. Dmtrent i Midten af § 2 findes en Sætning, som af det ærede Udvalg er foreslaaet at skulle lyde saaledes: „foretrækker Cieren at afstaae hele den omhandlede Eiendom, fremfor en saadan Deel deraf, er Communen pligtig at overtage Samme imod at give Erstatning derfor efter Taxation.“ Det vil deraf sees, at det er en aldeles ubunden Frihed i Valget, der derved er lagt i Cierens Haand, den bliver kun bunden til Cierens Løse og Indsald; og uden at han behøver at angive nogen Grund, hvorfor han ikke vil opfylde de Fordringer, som Bygningscomiteen stiller til ham om at rykke sin Bygning ind, kan han forlange hele sin Eiendom overtagen af Communen. Der kan ganske vist være Tilfælde, hvor det kan være billigt, at Cieren faaer en saadan Ret, i de Tilfælde nemlig, hvor der er en lille Byggegrund, eller hvor den Deel, der fordres afstaaet, er en betydelig Dootadeel af Byggegrunden, eller hvor Afstaaelsen vil medføre, at Bygningen vil blive destrueret eller Byggegrunden ikke stiftet til at opføre en saadan Bygning paa, som Cieren har til Hensigt; da skal jeg indrømme, at Cieren bør have den Ret at kunne fordre hele Eiendommen overtagen af Communen; men i de allerfleste Tilfælde i Kjøbstæderne vil der være Plads nok til at rykke ind.